

može nam samo biti povod i poticaj za samostalan rad na ostvarivanju naše osobne, originalne svetosti, koja će odgovarati našem vremenu i mentalitetu. U studenome g. 1585. Sveti Alojzije se odrekao markgrofije u korist mladega brata Rudolfa i stupio u isusovački novicijat u Rimu. Svršivši novicijat, započeo je više nauke na glasovitom rimskome kolegiju, od kojeg se razvila današnja Gregoriana. Tu se povjerio duhovnom vodstvu jednoga od najučenijih ljudi svog vremena. Bio je to Robert Bellarmino, kasniji kardinal i svetac. Taj je Alojzija veoma cijenio, radio na njegovoj beatifikaciji i želio biti pokopan do njegovih nogu. Sveti Alojzije je umro mlad u 23. godini života vršeći djela milosrđa prema zaraženima od kuge. Postao je zagovornik protiv kuge. Uz to priziva se kao zaštitnik od očnih bolesti. Godine 1991. papa Ivan Pavao II. proglasio ga je i zaštitnikom oboljelih od side. Njegova rodna Italija proslavila je svečano 400-godišnjicu njegova rođenja. Za tu zgodu izdala je poštansku spomen-marku koja prikazuje Alojzija u njegovu herojskom djelu kako nosi okuženika na svojim ramenima. Mladima koji danas zaziru od savršenih sustava, Alojzije pokazuje da kršćanstvo nije nikakav udoban naslonjač za počinjanje, već nešto što valja s mnogo hrabrosti osvajati i za što se valja neprestano boriti.

**25. OBLJETNICA BISKUPSKJE SLUŽBE
ZAGREBAČKOGA NADBISKUPA
KARDINALA JOSIPA BOZANIĆA**

*

**PRIGODNA SVEČANOST
SLIKE DAROVANOGA ŽIVOTA
CRKVI I DRUŠTVU**

održat će se u Zagrebačkoj prvostolnici
u petak, 20. lipnja 2014. u 19 sati.

Pozvani svi svećenici i vjernici da se pridruže.

Pridružimo se slavlju
PREZBITERSKOGA REĐENJA
koje će predvoditi Kardinal
u subotu, 21. lipnja 2014. u 10 sati.

~

UT VITAM HABEANT

Zahvalni za darovanost poziva i poslanja sudjelujmo u ovim slavljinama i
očitujmo ljepotu lica naše mjesne Crkve.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE

PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

PRESVETO TROJSTVO - 15.06.2014. -

GODINA I., BR. 38

" Bog je poslao Sina da se svijet spasi po njemu. "

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme reče Isus Nikodemu: »Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.«

Riječ Gospodnja Iv 3,16-18

Misli za današnje evanđelje

Križati se sabrano i promišljeno

Ova nas svetkovina podsjeća da smo kršteni u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, jer nas krštenje osobno povezuje s Bogom koji sa svoje strane nikada ne prekida krsni savez. Naša vjera u Presveto Trojstvo uvodi nas u život Oca, po istini koju je objavio Sin, u Duhu životvorcu. Ova nas liturgija zove na sabrano i promišljeno križanje, jer se time klanjamo Bogu i živimo svoju vjeru u Presveto Trojstvo.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Kako se križam?

2. Računam li ozbiljno s Bogom u svome svagdanjem poslu i bitnim trenucima preokreta?

Misne nakane kroz tjedan

16.06. Ponedjeljak – Aurora, Zlatko

07:30 = Roza Pešut

17.06. Utorak - Diogen, Inocent

19:00 = Zdenka Božić; Doroteja Barac; Bogdan Zatezalo; Blaž Marjanović; za sve pokojne

18.06. Srijeda – Marcel, Paula, Ljubo

07:30 = Alojzije Kočet, Marija Petrač

19:00 = duhovna obnova za sportaše KML, poslije sveta misa

19.06. Četvrtak – TIJELOVO

09:00 = Jovanka i Danica Šimunić

18:30 = večernja sveta misa, predvodi zagrebački nadbiskup Josip Bozanić, kardinal. Nakon mise procesija kroz grad do Presvete Trojice i do Banije. Dođimo u što većem broju i zahvalimo Gospodinu za Njegovu prisutnost među nama. Naš nadbiskup slavi 25. godišnjicu biskupstva, to je i prilika da mu zahvalimo za sve što je učinio za nas kao naš pastir i za našu mjesnu Crkvu

20.06. Petak – Margareta, Naum Ohridski

07:30 = Franjo, Kata, Vlatko, Ana i Veronika Beljan; Mario, Marijan, Mato, Mara i Ana Kusanić

19:00 = prigodna svečanost »**Slike darovanoga života Crkvi i društvu**«
povodom 25. obljetnice biskupske službe zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića u **zagrebačkoj prvolatnici**, pozvani svi svećenici i vjernici.

21.06. Subota - Sv. Alojzije Gonzaga, redovnik

07:30= Mihovil i Marija Stanišić

10:00 = Prezbitersko ređenje u zagrebačkoj katedrali, predvodi zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. To je i ređenje našega đakona Josipa Čulig. Svi koji žele ići na ređenje idu u svome privatnom aranžmanu.

18:00 = vjenčanje Kobilšek-Šutalo

19:00 = vjenčanje Pavletić-Vouk

22.06. Nedjelja – Dvanaesta Nedjelja kroz godinu

09:00 = Jakob Kuzman, Tereza i Marko Mandić

10:30 = župna sveta misa

19:00 = Petar i ob. Goršić

- Hodočašće na Mariju Bistricu - 28.06.2014., cijena puta: 60 Kn
- Trodnevica uoči župnog blagdana 24., 25. i 26. lipnja u 19:00 sati

SVETAC TJEDNA

Sv. ALOJZIJE GONZAGA

Sveti Alojzije se rodio 9. ožujka 1568. u Castiglioneu u vrijeme snažne tridentske obnove, koja je Crkvi nakon potresa zadanog od protestantizma opet dala pouzdanja u sebe i u one vrednote koje su nastupom novatora bile veoma poljuljane. Na kućnome ognjištu duša pravog kršćanskog odgoja bila je dona Marta, Alojzijeve majka. Ona nije bila samo visoka plemkinja, već daleko više duboka kršćanka. Malome Alojziju usadivala je od malena ljubav prema molitvi, obraćanju i razgovoru s Bogom. Onaj koji vjeruje u Boga, u Krista, njemu molitva postaje posve prirodna potreba. Kako bismo mogli ne razgovarati i ne obraćati se onim osobama za koje vjerujemo da su nas stvorile, otkupile, posvetile? Vjerovati, a ne moliti, bilo bi doista čudno i neprimodno. Ispravan odgovor za molitvu nije ništa nametnuto. Prava molitva izlazi iz srca koje vjeruje. Sveti Alojzije je veoma mnogo molio, a to znači da je imao veoma proživljenu vjeru koja mu je preko molitve Božju stvarnost veoma približavala i s kojom je nastojao biti u trajnome dodiru. Dok promatramo Alojzija u molitvi nepomična i zadubena, nemojmo prema njemu zauzeti odmah neki odbojni stav, kao da je bio neprimodan. Sigurno da nama ne mora odgovarati takav stav i takav način molitve, ali zato ne smijemo molitvu isključiti iz svoga života. Bog je duh i pravi molitelj molit će ga u duhu i istini. Duh i istina oslobađaju, zato imamo pravo i slobodu molitve na svoj način, ali zbog njega nemojmo zauzimati neprijateljski stav prema načinu izražavanja pobožnosti drugih! Stvarnost Alojzijeve molitve, za koju ga je odgajala majka, za nas je samo jedno svjedočanstvo više o važnosti molitve u životu Kršćanina. Druga vrlina, koju je Alojziju majka u srce usadivala, možda je našem vremenu i shvaćanju bliža. To je ljubav prema siromasima. Naše je vrijeme, pogotovo mladi, veoma osjetljivo za socijalnu pravdu u svijetu. Da li je doista i ostvaruje, to je već drugo pitanje. No za put do ostvarivanja redovito će biti razvijen smisao za pravdu. Svaki čovjek kao ljudska osoba ima pravo na život dostojan čovjeka. Budući da postoje ipak socijalne razlike, oni koji imaju dužni su dati onima koji nemaju. Alojzije je pripadao onima imućnima, socijalno veoma dobro zbrinutima. Lijepo je da se od malena naučio pomagati onima nezbrinutima. I završetak njegova života bit će posve nesebično djelo ljubavi prema bližnjemu, pomaganje zaraženome od kuge pri čemu je i sam stradao. Nije, dakle, taj strogi, pobožni asket mislio samo na Boga, već je znao svoju ljubav prema Bogu ostvarivati djelima ljubavi prema bližnjemu. Prema tome, razvio je i te kako i onu dimenziju koja je danas naročito u cijeni. Sveti Alojzijevi životopisci rado spominju njegov boravak u vojničkom taboru, gdje je bio obučen u malu časničku odoru, gdje je nenadano opalio topom, gdje je naučio ponavljati rječetine vojnika ne znajući im pravo smisao i gdje je sanjao kako će jednom postati zapovjednik goleme vojske. Dakle, u njegovu djetinjstvu nije bilo samo sve na koljenima i u pobožnosti. Bio je živ dječak, a više će se uozbiljiti u 10. godini. Bilo je to 25. ožujka 1578. na blagdan Blagovijesti. Nalazio se tada u gradu na Arnu, crkvama i umjetninama bogatog Firenzi. U crkvi Presvete Bogorodice obećao je da će čitav život živjeti čisto. Da li je u tome času razumio dalekosežnost svoje odluke? Ne znamo! Znamo samo to da joj je do groba ostao vjeran, a to je kudikamo važnije nego ono prvo. I to je treća vrlina koja je resila Alojzijeve lik i zbog koje je stoljećima bio uzor onima koji su htjeli u idealnoj čistoći provesti mladenačko doba. Pozitivan stav prema čistoći možemo izraziti ovako: »Čist sam, jer takav hoću biti. A hoću, jer sam uvjeren da me ona uzdiže, oplemenjuje, oslobađa, jača.« Najbolji odgoj čistoće sastojat će se svakako u pozitivnom stavu. Mladi obično ne vole da im se nešto zapovijeda ili zabranjuje. Zato valja da i čistoću više shvate ne kao zapovijed, već kao nešto što je samo po sebi, zbog svoje unutarnje vrijednosti, oželjno. Promatrajući Alojzijeve lik, možemo promatrati čistoću ne baš onako kako ju je on ostvarivao, već je prihvaćajući kao vrednotu koju ćemo mi nastojati ostvarivati na sebi svojstven način. Neću ga opisivati. Svatko je pozvan da sam istraži i upozna čistoću kao vrednotu, jer će samo tako ona postati njegova osobna, slobodno izabrana i prihvaćena vrednota. Nalazeći se u Firenzi kao paž na dvoru Medici, Alojzije je stjecao odgoj i znanje tada vlastito djeci aristokratskih obitelji. Učio je latinski, divno toskansko narječje talijanskoga i francuski. Ostao je slobodan prema njemu i u tome je Alojzijeve veličina. Ona je to veća što nije bio u dobi zrele čovjeka. Primjerom Svetog Alojzija Gonzage ne želimo propovijedati bijeg iz svijeta. To bi danas zvučilo anahronistički. Ali ne dati se zarobiti svijetom, to će uvijek biti suvremeno. Danas je opasnost da postanemo robovi veće zarade i što višeg standarda života. Tu opasnost nalazimo u svijetu. Tko njoj podlegne, lako će prodati ideale, duhovne, moralne i druge vrednote. I opet imamo od Alojzija nešto naučiti. Ljestvica vrednota nije kod svih jednaka. Alojzijeve primjer upućuje na pravo vrednovanje vrednota i to je njegova, recimo, četvrta vječna poruka. Vječna, jer nadilazi sva vremena. Kad se osvrćemo na primjere iz prošlosti, ne činimo to da prošlost prenesemo u sadašnjost, već da ono nadvremensko u tim primjerima upoznamo i njime se obogatimo. Mislim da se sam Alojzije u prvom redu ne želi nikome nametati. On želi da svatko slobodno izabire one vrednote koje je i on smatrao vječnima. Njegov primjer